

46 Podivná výzva

Noc minula a zase přišel horký úpalný den, jakých bylo teď již hodně.

Slunce začalo pálit už při ranním nástupu a ten se konal v půl osmé. A žár se během dopoledne ještě pořád zvyšoval.

Nebyla do ničeho chuť. Předem ustanovený dopolední program – semaforovou štafetu – musel Tapin odvolat, protože hoši byli horkem malátní, unavení a jejich beztak již malý zájem o tuto věc, ještě loni tak oblíbenou, se ztratil docela.

Jen voda – voda – koupání – to byla slova, která hochy pohnula. A Tapin – aby aspoň trochu zachránil náladu tábora – přání hochů vyhověl. I služba si mohla na deset minut odskočit z kuchyně, aby se vykoukala.

Tapin raději nevyhlásil toho dne ani nový úsek cesty Alvareza. Hoši jen mhouřili oči, ke všemu byli neochotní, polehávali jen ve stínu a nebylo je možno dostat k žádné hře. Odpoledne se udělalo dusno, slunce bylo pichlavé a nebe úplně zbělalo.

„Něco přijde!“ pravil Tapin a chvíli co chvíli se starostlivě rozhlížel s rukama u očí po obloze.

Pak se za lesem objevily mraky, které byly čím dále tím hrozivější a černější. Ač bylo teprve odpoledne, začalo se valem stmívat. Zdvihl se vítr a koruny stromů se výhruzně rozšuměly.

Hoši kvapně přibíjeli na podsady hřebíky a provázkovými očky připevňovali na ně důkladněji stanová plátna. Byla obava, že přijde-li nějaká vichřice, strhne stany z podsad. Každý litoval, že si nezabezpečil svůj stan dřívě, v klidných bezpečných dnech, kdy nebylo o nějaké vichřici či bouři ani zdání.

V Mirkovi se probudil opět jeho zálesácký smysl pro vše robinsonovské. Byl zase ve svém živlu. Pomáhal, kde se dalo.

A nejvíce u stanů, jejichž obyvatelé byli menší a méně zkušenější hoši. Zde pomohl napnout lépe celtu, jinde zatloukl hřebíky a vázal do dírek stanového plátka provázková očka. Podařilo se mu přimět Rudlu, Máčka, Mrzouta a Mikyho, aby běželi pomoci do kuchyně Tapinovi, který tam s Bedíkem a Gamou upevňovali plátěnou střechu, nebezpečně se nadouvající v poryvech větru.

Ve vrcholcích lesů na protějších stránkách už výhruzně praskalo a koruny stromů se povážlivě zmítaly.

V dále temně zaburácel hrom, vítr ještě více zesílil a první těžké kapky dopadly na stany. Většina hochů dokončila kvapně zabezpečovací práce na svých podsadách a zmizela uvnitř stanů. Mírek se ale svlékl do plavek a skoro radostně vyběhl do začínajícího lijáku.

